

2. Кодекс законів про працю від 10.12.1971 № 322-VIII (Редакція станом на 01.05.2016.) Відомості Верховної Ради УРСР від 17.12.1971.

3. Конвенции и рекомендации Международной организации труда. 1919-1966 [Текст]. – Женева, 1983. – С. 163.

4. Про індексацію грошових доходів населення: Закон України від 03.07.1991 – Поточна редакція від 01.01.2015 № 1282-XII [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1282-12>.

Збриновська Ю.С., Сосенкова К.Р.

студенти,

Університет митної справи та фінансів

ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ

Молодь є особливою соціально-економічною групою населення, яка потребує додаткових заходів підтримки, від держави, на ринку праці. У молоді, з боку працевлаштування є певні переваги та недоліки, з одного боку, молодий вік сприяє високій мобільності, готовності до змін та активному пошуку роботи, а з іншого – юнацтву не вистачає професійного досвіду, щоб бути конкурентоспроможними на ринку праці. На сьогоднішній день в Україні молоді віком від 14 до 35 років (а саме ця вікова група відповідно до ст. 1 Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» [3, ст. 211] є молоддю) більше 10 мільйонів. У нашій країні, як і у світі, рівень незайнятості серед молоді удвічі вищий, ніж середній для всіх вікових категорій. Кожен п'ятий українець віком від 15 до 24 років не навчається і не працює. Стан молодіжного безробіття, посилює соціальну напругу, погіршує криміногенну ситуацію. Відтак суспільство несе значні втрати в зв'язку із неповними використанням трудового потенціалу молодих людей.

Проте, враховуючи повноту і складність цієї проблеми, а також постійні зміни в економіці України в сучасних умовах, залишаються актуальними дослідження питань діяльності держави для вирішення цього запитання.

Молодіжне безробіття вважається одним з найактуальніших питань соціально-економічної політики держави. Молодіжне законодавство України досить розвинене. Воно складається з низки нормативно-правових актів, а саме: законів України «Про затвердження Програми підготовки та залучення молоді до державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, створення умов для її професійного

зростання», «Про затвердження Типового положення про молодіжний центр праці» та ін. [5, ст. 141].

Але все ж українське законодавство не можна назвати досконалим у сфері працевлаштування молоді. Не вирішує усіх проблем також прийняття та набуття з 1 січня 2013 р. чинності Законом України «Про зайнятість населення» від 05.07.2012 № 5067 (далі – Закон № 5067). Важливим заходом, щодо зростання зайнятості населення відповідно до ст. 24 вказаного закону є забезпечення молодих спеціалістів першим робочим місцем та стимулювання стажування [2, ст. 243].

Іншою не менш важливою проблемою в даній сфері є невідповідність переліку напрямів і спеціальностей до потреб виробництва та сфери послуг на ринку праці. РНБО України, розуміючи цю проблему своїм Рішенням від 07.10.2009 р. надало доручення Міносвіти, Мінпраці та іншим центральним органам виконавчої влади привести перелік напрямів та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка магістрів, бакалаврів, молодших спеціалістів у відповідність із Національним Класифікатором України ДК 003:2005 «Класифікатор професій». Проте відповідне Рішення РНБО виконано не було.

Також ми маємо звернути увагу на відсутність зваженої державної політики щодо направлення на роботу випускників ВНЗ їхніми навчальними закладом, що не лише сприяло б працевлаштування молоді, але й забезпечило б компенсацію затрат державного бюджету на підготовку фахівців за державним замовленням.. Водночас чинними, Законом України «Про вищу освіту» та Постановою Кабінету Міністрів України № 992 від 22.08.96 року передбачено обов'язок випускників ВНЗ, які здобули освіту за державним замовленням відпрацювати витрачені на підготовку бюджетні кошти.

Для сприяння працевлаштуванню молоді Кабінетом Міністрів України затверджено розпорядження № 1726 від 27 серпня 2010 р. «Про підвищення рівня працевлаштування випускників вищих навчальних закладів». З метою забезпечення реалізації права на роботу випускників вищих навчальних закладів відповідно до Закону України «Про вищу освіту», цим документом було передбачено:

1) розробити методичні рекомендації щодо запровадження у вищих навчальних закладах навчального курсу з питань формування у студентів практичних навичок працевлаштування в умовах ринкової економіки;

2) разом з Міністерством праці та соціальної політики і Державним комітетом статистики забезпечити вдосконалення системи обліку працевлаштованих випускників вищих навчальних закладів;

3) розробити та затвердити типові положення про підрозділ сприяння працевлаштуванню [5, ст. 166].

На сьогодні в Україні ще не напрацьована цілісна концептуальна модель працевлаштування випускників ВНЗ за умов ринкових відносин

[4]. Як бачимо чинне законодавство має цілий ряд невирішених проблем. Безумовно вкрай негативним є відсутність чітких спеціалізованих міжнародних норм у даній сфері.

Отже, дослідивши проблеми працевлаштування молоді України, варто відзначити, що для вирішення даних проблем необхідно боротися не з наслідками, а з причинами їх виникнення та існування. В руслі бачення цих проблем можна було б запропонувати такі заходи їх вирішення:

- ухвалення змін до законодавства про зайнятість, які спонукали б безробітну молодь до активнішого пошуку роботи;
- організація центрами зайнятості стажування випускників навчальних закладів із виплатою зарплати з Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття з метою пристосування молоді до умов ринку праці;
- підготовка студентів за спеціальностями, що давали б їм змогу самостійно забезпечувати себе роботою;
- поліпшення якості та доступності для молоді інформації про ринок праці;
- запровадження механізмів пільгового стимулювання роботодавців за сприяння зайнятості молоді.
 - створення Молодіжної біржі праці
 - сприяння створенню молодіжних малих підприємств, кооперативів;
 - розробка проектів, орієнтованих на фінансування сприяння зайнятості серед молоді.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Закон України «Про зайнятість населення» // Відомості Верховної Ради. – 2013. – № 24. – Ст. 243.
3. Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» // Відомості Верховної Ради. – 2000. – № 27. – Ст. 211.
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів» від 22 серпня 1996 р. – № 992.
5. Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 16. – Ст. 166.